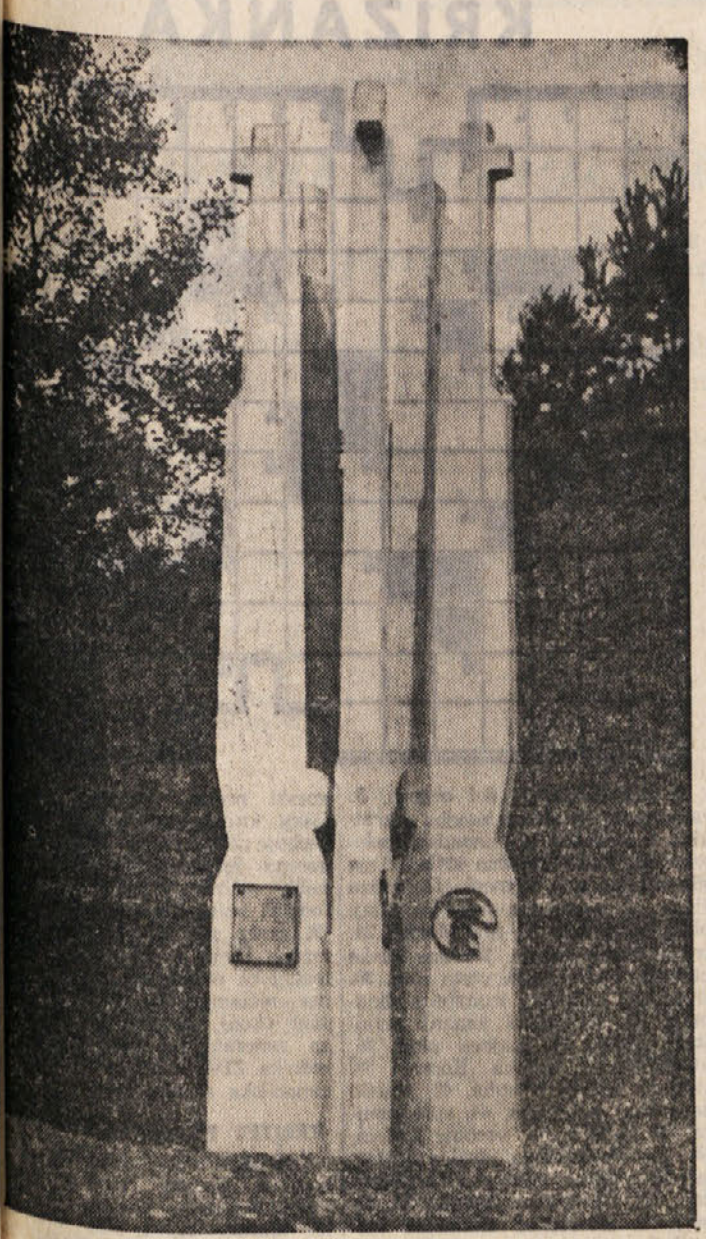

Prvi gostje novo odprtega hotela »Jama« nedaleč od vhoda v postojanko jama se radi ustavljajo pred velikimi olinatimi slikami z jama tematiko. Je to tematika, ki se je slovenski slikarji vsaj do sedaj niso levali. Te slike pa so delo slovenskega slikarja in kiparja Marja L. Vilharja, ki je doma iz Postojne.

ŠTIRI NOVOSTI NA SLOVENSKEM KNJIŽNEM TRGU

Alojz Kraigher, oba Kozaka in zbirka Partizanske pesmi

O zbirki Naša beseda, ki jo izdaja Mladinska knjiga in ki prinaša izbrana dela domačega slovstva, predvsem taka, ki so primerna tudi za branje v današnjem času, smo v Primorskem dnevniku že večkrat poročali. Zbirke torej ni treba več predstavljati, saj jo vsi tisti, ki ljubijo domačo literaturo in radi prebirajo dela slovenskih avtorjev, gotovo dobro poznajo. Pa tudi vsi tisti, ki vsaj površno zasledujejo dogajanja na slovenskem knjižnem trgu, morajo poznati v rdečo umetno usnje vezane knjige z zlatimi napismi, knjige, ki so na zunanost čedne, prikupne, ki izhajajo sorazmerno hitro in niso drage.

Naša beseda, ta popularna knjižna zbirka, ki bo polica slovenskih bralcev obogatila s kakimi sto knjigami, se počasi bliža svojemu zaključku. Pravzaprav točno še ne vemo, koliko bo teh knjig. Toda če smo sedaj prišli že do bratov Ferda in Juša Kozaka, do Alojza Kraigherja, zaključek zbirke najbrž ni več daleč. Zanimivo bo potem delati bilanco. Toda za sedaj se nismo pri koncu in naša recenzijska dolžnost je, da opozorimo na štiri nove knjige Naše besede. Ena je posvečena Alojzu Kraigherju, ena Ferdu in ena Jušu Kozaku, zadnja pa prinaša partizansko poezijo.

Alojz Kraigher, sodobnik in prijatelj Ivana Cankarja (1877-1939), je bil sopotnik slovenske Modernizacije. Vendar je v svojih novelah in dramah izviril iz naturalistične sofe ter kot tak analiziral družbene razmere na Slovenskem ter v svojih delih prikazoval zlasti erotično življenje malomeščanov. V knjigi, ki jo imamo zdaj pred seboj, je urednik Franček Bohanec predstavil današnemu bralcu izbrana dela Alojza Kraigherja. Predstavil nam je njegovo dramatik in njegovo krajšo prozo. V knjigi imamo najprej tri novele: Ptička v kletki, Telegrafski drog in Peter Droge. Njim sledi odskri prizer Drama na travniku in nato vojna drama Na fronti sestre žive. Kraigher je svoj največji literarni uspeh dosegel z dramo Školjka, v kateri kritizira malomeščansko življenje in moralno. S podobno drznostjo je v romanu Kontrolor Skrobar prikazal življenje na štajerskem v boju z nemčurji, pa tudi sicer oportunističnem malomeščanstvu. Obe ti dve deli, čeprav sta poglavitni stvaritvi, nista našli mesta v izbranih delih. Zakaj je vojna drama Na fronti sestre žive imela prednost, ni povsem prepričljivo.

V drugi knjigi je predstavljen Ferdo Kozak, prav tako z izbranim delom, ki ga je uredil Josip Vidmar. Ta je na začetek uvrstil pisateljevo dramo Peter Klepec, ki je prva Kozakova dramska stvaritev, če izzamemo enodjanko, napisano v dijaških letih. Peter Klepec, komedija iz našega življenja v času med obema vojnama, posega v svet slovenskega malomeščanstva, kot je pisatelj sam napisal na prvi strani. Smešno na tudi malo žalostni zgodbi. Teji sledi proza. Vrh pripovedništva Ferda Kozaka predstavljajo najbrž nesporno avtobiografsko pričevanje z motiviko zadnje vojne Popotoval sem v domovino. Iz nje je urednik uvrstil v izbrano delo poglavje Naskok na Ateso. Sledijo Kozakovi publicistični spisi in eseji, katerih razmišljanja so visoko izobražena intelektualca je značilen za vse pisanje Ferda Kozaka. Tudi za to knjigo velja, kot za prejšnjo, morda še bolj: lahko bi bil Ferdo Kozak obširneje predstavljen.

V tretji knjigi je zastopan njegov brat Juš Kozak. Knjigo je uredil Milja Mejak. Ki je poskrbel za obširnejšo predstavitev pisatelja. Vendar pa je tudi ta pisatelj nepopolno predstavljen. Tako imamo pravzaprav objavljeni dve deli, ki pa sta res med najbolj pomembnimi. Objavljen je popis pisateljevih doživetij v ječi med prvo svetovno vojno Celica, in Maske, znano Kozakovo esejistično - pripovedno delo s portreti, maskami pomembnih slovenskih mož. Ostala dva, trije eseji, maskami pomembnih slovenskih mož. Ostala dva, trije eseji, maskami pomembnih slovenskih mož. Ostala dva, trije eseji, maskami pomembnih slovenskih mož.

BO »KRALJ NOGOMETA« PELE ZABLESTEL TUDI NA PLATNU?

Trenutno Pelé igra v filmu z naslovom »Pohod« - Pelé: »Uspeh tega filma bo odločil, ali bom nadaljeval ali ne«

Pelé kot osvobodeni suženj vodi črna sužnja. Seveda le v filmu.

»Brazilija je zgubila izredno sposobnega nogometašnega igralca, hkrati pa je dobila izrednega filmskega umetnika.« Tako je pred dnevi rekel Osvaldo Sampaio, brazilski režiser, ki trenutno snema film »Pohod«. Ker je zadnja nogometna tekma med jugoslovansko in brazilsko reprezentanco v Rio de Janeiru še živo v spominu, je več kot logično, da gre v tem primeru za slovitga brazilskega nogometaša Peleja, ki se je pred dnevi v igri prvega prvenstva od nogometnih eksibilij v državni reprezentanci Brazilije in v šest let igral ali pri svojem matičnem klubu, ali pa bo prešel k nekemu klubu v Francijo, kamor ga snubijo, nakaar bo prenehal z nogometno dejavnostjo in se bo posvetil izključno filmski umetnosti. In prav o tem Peléju bi radi napisali nekaj vrstic, kajti nas trenutno ne zanima več Pelé kot virtuoz nogometne žoge, pač pa Pelé kot morebitni filmski umetnik.

Edson Arantes do Nascimento, ki ga je svet spoznal in vzljubil kot nogometnega igralca Peleja, se je doslej preizkusil le v nekaterih televizijskih operetih in v avtobiografskem filmu, kar pa ni priložilo pred širšo občinstvo in še ni povedalo, ali gre za umetniški talent ali ne. Preizkusni kamen bo torej film »Pohod«. Režiser tega filma, je omenjeni Osvaldo Sampaio, se je izrazil o Peléju z navdušenjem. Vprašanje je, ali ne gre morda le za reklamo, da bi film »Pohod« šel bolje v denar. Zato nočemo trdit, da se bo Pelé tudi na filmskem platnu izkazal tako kot se je na nogometnem igrišču. In vendar Sampaio trdi, da bo Pelé postal velik umetnik in da bo njegova vloga Bondada v filmu »Pohod« velika vloga.

Film »Pohod« se dela po knjigi Alfonsa Shmita. Scenarij je napisal sam režiser pred štirimi leti. Film govori o ljudeh, ki so v Braziliji ustanovili gibanje za ukinitve suženjstva ter o vojski 2000 črncev, ki jim je poveljeval Cico Bondade.

Vloga Bondade igra sam Pelé.

Režiser Sampaio pravi: »To je zgodovinski film, ki govori o socialnih in gospodarskih razmerah one dobe. Scenarij je zelo težak in zapleten, vendar so to teme, ki mi »ležijo«, ki jih imam rad. V vsem filmu ni prav nič takega, kar bi bilo povezano s seksom in erotiko, torej s temama, ki sta sedaj tako v modi. Kaj pa Pelé pred snemalno kamero, kaj Pelé na filmskem platnu?

Dovržarji »kralja nogometa« Pelé glede tega pravi: »Odklonil sem že številne ponudbe za vloge in snemanja in odklonil bi bil tudi to vlogo, če bi ne bilo šlo za vlogo Bondadeja. Ta zgodovinski človek je bil velik idealist, podoben Martinu Lutherju Kingu, ki so ga ameriški beli rasisti umorili. Ker se je boril za osvoboditev svojih bratov. Nikoli, zares nikoli bi ne mogel igrati vloge, ki bi bila brez nekega sporočila, ali ki bi govorila o nečem, s čimer ne soglašam.«

In bo Edson Arantes do Nascimento, bo Pelé v tem filmu pokazal, kaj zmore na umetniškem področju, skratka, bo iz njega tudi kaj umetnika? Pelé na gornje vprašanje odgovarja:

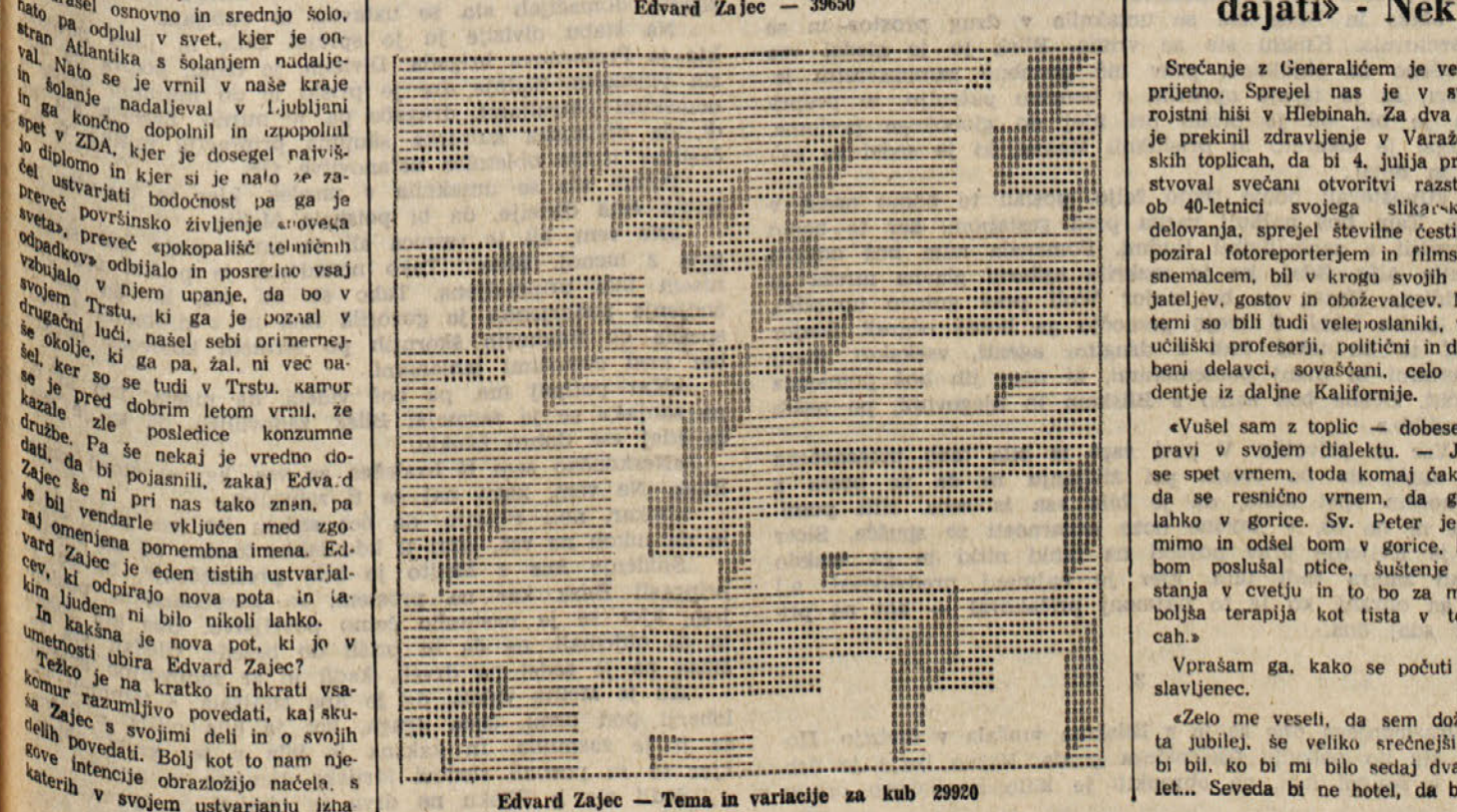
PODOBA ENEGA MLAJŠIH TRŽAŠKIH SLOVENSKIH USTVARJALCEV

Edvard Zajec in njegova drzna umetnost - kompjuterska grafika

Če odpremo bogati, nad 350 strani obsežajoči katalog sedanjih že devet letnadarne grafične razstave v ljubljani in to na straneh 36 in 97, bomo tu našli naslednja štiri imena: Edvard Zajec, Emilio Vedova, Lejzer Szpach, Giuseppe Zigaina. Ki skupno s se 12 kolektivno predstavljajo na najboljšo italijansko sodobno grafiko na najpomembnejši in najspektakularnejši tovrstni prireditvi v Evropi ter eni največjih grafičnih razstav na svetu. Odveč bi bilo na tem mestu in pri nas predstavljati Szpacha, pa tudi Giuseppe Zigaia, je pred ljubitelji umetnosti na Tržaškem in Gorškem zelo dobro znan, saj spada med pomembna imena italijanske likovne ustvarjalnosti. O tem posebej govoriti, njegov sloves obsega že malone vso Evropo. Kdo pa je četrti iz te skupine, ki smo jo navedli, kdo je Edvard Zajec, ki so ga organizatorji ljubljanske prireditve uvrstili med tako znana imena?

Edvard Zajec je eden mlajših tržaških ustvarjalcev, eno mlajših imen, ki pa je bolj znano drugod kot doma, ker tudi zanj vsa delovanja velja to, kar velja za marsikatero tržačana v preteklosti, to je v njegovem mestu ljubil in bil pripravljen mu pokloniti svoje znanje in svoje sposobnosti, pa ga je prvi odločil in zavračal ali mu vsaj ni hotel dati, kar mu je pritekalo. Sicer pa je treba v primeru Edvarda Zajca dodati še krajše pojasnile: Edvard Zajec se je rodil v Trstu, nato pa odplul v svet, kjer je našel v Atlantiki s solanjem nadaljeval in solanje nadaljeval v ljubljani in ga končno dopolnil in izpolnil s peto ZDA, kjer je dosegel ravnišče diplomirane in kjer si je nato že začel ustvarjati bodočnost pa ga je povabil povzročitelj življenja »novega obdobja« preveč »pokopališč« telenovela »vzbuja« v njem upanje, da bo v njegovem Trstu, ki ga je poznal v drugodnji luči, našel sebi primerno mesto, ker so se tudi v Trstu, kamor kazale vse posledice konzumne družbe. Pa še nekaj je vredno dodati, da bi pojasnili, zakaj Edvard Zajec še ni pri nas tako znan, pa naj omenjena pomembna imena. Edvard Zajec je eden tistih ustvarjalcev, ki odpirajo nova pota in ta imenitna ni bilo nikoli lahko.

In kakšna je nova pot, ki jo v umetnosti ubira Edvard Zajec? Težko je na kratko in hkrati vsa razumljivo povedati, kaj skuša Zajec s svojimi deli in o svojih idejah povedati. Bolj kot to nam njegove intencije obrazložijo načela, s katerih v svojem ustvarjanju izhajajo.

Edvard Zajec — 39650

Pelé, ki ga vidimo na sliki, prav gotovo nima nobene zveze s Peléjem — »kraljem nogometne žoge«.

Srečanje s kmetom - umetnikom Ivanom Generalićem ob 40-letnici njegovega slikarskega udejstvovanja

»Svoje najboljše slike še nisem napravil« - »Srečen bi bil, ko bi mi ne bilo treba slike prodajati« - Nekoč preprost kmet, ki se je uveljavil doma in po svetu in že prišel v enciklopedije

Srečanje z Generalićem je vedno prijetno. Sprejel nas je v svoji rojstni hiši v Hlebinah. Za dva dni je prekinil zdravljenje v Varaždinu, kjer je bil 4. julija prisiljen sodelovati pri otvoritvi razstave ob 40-letnici svojega slikarskega delovanja, sprejel številne čestitke, pozdrave, fotografije in filmske snemalce, bil v krogu svojih prijateljev, gostov in obiskovalcev. Med temi so bili tudi veleposlaniki, mednarodni profesorji, politični in družbeni delavci, svaščani, celo študentje iz daljne Kalifornije.

»Vesel sam z toplotno - dobesedno pravi v svojem dialektu. — Jutri se spet vrnem, toda komaj čakam, da se resnično vrnem, da grem lahko v gorice. Vs. Peter je že mimo in odšel bom v gorice, kjer bom poslušal ptice, slišanje kosta v cvetu in to bo za mene boljša terapija kot tista v toplinah.«

Vprašam ga, kako se počuti kot slavilec.

»Zelo me veseli, da sem doživel ta jubilej, še veliko srečanj pa bi bil, ko bi mi bilo sedaj dvajset let... Seveda bi ne hotel, da bi se vrnil časi, ko so me žandarji po otvoritvi moje razstave, zvezanega vodili skozi vas. Na žandarmerijski postaji so me preleteli in ko mi reko: »Sedaj pa malaj s svojo rdečo, komunistično krvjo.« Do tega nisem niti vedel, kaj je komunistično. Pravilo so mi, da skupaj ljudstvo, dejansko pa sem le risal dijakovečki upor, Cigane. Privlačila me je krivica, ki je toliko tlačila reveža in čutil sem, da moram to upodobiti.«

In tako so nastale njegove slike Hlebinski halas. Rekvizicija in Pogreb Stefa Halačeka kot protest in obsodba težkega stanja podvrge skednja, nato si jo načrtam na papir, nato dam risbo pod steklo in začnem nalagati na steklo barve. Moje slike so se rodile bolj v meni kot iz prirode. Počutil bi se suženja, če bi mi prepovedali slikati.«

Danes vi ne delate več na polju, kot ste delali nekoč. Bi vi lahko živeli v mestu?

»Zelo rad imam svojega sina. On živi v Zagrebu. Ko pa preživim pri njem le eno samo noč, se mi zdi, da sem več kot mesec dni izdoma. Zjutraj ne morem vstati. Ko pa sem doma, vstanem sleherni jutro ob 4 in odhajam na vrt, da gledam, kako vzhaja sonce. V mestu ne bi mogel živeti, ker bi se tem izgubil grmovje, ki se razteza po livadah, izgubil bi Dravo in tudi misel o svojem otroštvu. Vse to me spominja na otroška leta. Rad se igram z otroki, prijetno mi je, počutiti se kot otrok.«

Razen s slikarstvom, s čim se še ukvarjate?

»Trenutno skrbim za svoje golobce. Mimo slikarstva me vedno kaj potegne. Nekoč sem redil kunce in se ukvarjal z ribolovom. Ti moram na Dravo ali v Svinjarsko Gredu (gozd pri Hlebinah), da bi bil sam. Tu se po navadi skrivam za kakšno drevo in mirno ždim in gledam, kako ptice prinašajo mrčes svojim mladim. Poslušam njihovo žvrgolenje. Rad bi razumel razgovor ptic...«

Da se vrnem k vašemu slikarstvu. Na tej jubilejni razstavi ni nekaj vaših najboljših del, kot so slike z naslovom Pod hrusko, Žetev, Zima na vasi. Prvi sneg, Kmečki ples, Krave na paši, Coprnica oziroma Jelenski svati. Ali razstava ne zgubi na svoji veljavi zaradi tega?

»Bolj je važna moja razvojna pot kot pa to, da je nekoč rekel, da je ta ali ona moja slika boljakovna. Najboljše slike pa še vedno nisem napravil. Ne glede na to, kakšen strokovnjak je likovni kritik ali galerist, ki ocenjuje moje slike, bolj zaupam ljudstvu in njegovi sodbi, njegovi oceni.«

Mnogi zbiratelji slik prihajajo iz tujih dežel in odkupujejo od vas slike. Niso morda vaša najboljša dela izven meja Jugoslavije?

»Čeprav sem veliko slik prodal tujim zbirateljem, menim, da so najboljše slike ostale v Jugoslaviji ali v moji zbirki. Sliki Rogatega konja in Jelenske svate ne bom prodal, kajti tujcem prodati mi ne dovolijo Konservatorski zavod, v Jugoslaviji pa za zanj ni kupca.«

Ali je res, da neradi prodajate svoje slike?

»Srečen bi bil, če bi slik ne bil primoran prodajati in že nekatere sem rekel, da mi slike več pomenijo kot milijoni v banki. Kar mi v življenju največ pomeni, so moje slike. K meni prihajajo celo iz Amerike in od mene odhajajo prazni roki. V meni je več idealizma kot kapitalističnih ali trgovčevskih težej. Najtežje mi je, sodelovati s tujimi galeristi. Dovolil bi, da moje slike potujejo po svetu, vendar bi ne hotel ostati brez njih, ker bi ostal kot ptica brez perja.«

Ivan Generalić ima danes doma okoli 35 svojih del. Že sedaj, ko je umetnik še živ, je njegovo ime prišlo v enciklopedije. Malo je jugoslovanskih umetnikov, ki bi se mogli s tem pohvaliti.

Bo Ilona Gusenbauerjeva odvzela rekord Balasevi?

Avstrijska skakalka ima le za cm slabši rezultat od Romunke Jugoslovanka Snežana Hrepenik njuna najnevarnejša nasprotnica

Rekord 191 cm, katerega je v skoku leta 1966 v Sofiji postavila Jolanda Balas, je v današnji atletiki. S svojo panogo po svetu, po njenem mnenju leta 1966 pa so začeli hitro padati rezultati mnogih drugih skakal. Velikanski uspeh je bil teletivno je primerjali 10 najbolj na svetu po letu 1966 in danes:

Jolanda Balas (Rom.)	1961
Michelle Brown (Avstr.)	1964
Huan Hsiao mei (LR Kit.)	1964
Yu Fu san (LR Kit.)	1965
Tajista Čenik (SZ)	1963
Ceng Feng jung (LR Kit.)	1963
Robyn Woodhouse (Avstr.)	1962
Galina Dolja (SZ)	1960
Marija Fajthova (CSSR)	1960
Mildred McDaniel (ZDA)	1966

Velike možnosti ima tudi Rita Schmidt, ki je svoj najboljši rezultat 187 dosegla že leta 1963 (vendar komaj pri 18 letih) in je torej danes še vedno mlada. Vtrajno napreduje tudi Antonina Lazareva, Cornelia Popescu in Magdolna Komka. Nepricakovano so se ustavile vzhodne Nemke, ki so v letu 1968 razpolagale s celo vrsto izredno mladih skakal med visinami 183 in 177 cm.

Tradicija je v zadnjih treh letih zahtevala, da na velikih tekmovanjih zmagovalce česke tekmovke, pred Sovjetinjami. V Mehiki in Atenah je Miloslava Rezkova (Huebnerova) premagala sicer bolj hladnokrvnosti. Seveda se kaj takega lahko zgodi tudi v Helsinkih, na srečo pa so se v česko-sovjetski spopad vrinile tudi druge, enkratne tekmovke, brez posebnih predpostavk.

Povedati moramo, da je Avstrija živčno zelo krhka, ker večina tekme brez vsake konkurence. Poleg tega pa tudi v atletski šibki državi in skoraj v družinskem krogu (njen mož je tajnik avstrijske atletske zveze in istočasno trener). To bi lahko prineslo nasprotnicam toliko lahkega, da bi premagale v Helsinkih tudi rekord Jolande Balas.

— lin —

Turški nogometaši proti lepoticam

ANKARA, 24. — Turška nogometna zveza se priča oba s filmom, ki prikazuje lepotice in pevke, ki vplivajo na kondicijo turških nogometašev ter na njihovo profesionalno življenje. Sindikat turških profesionalnih trenerjev in nogometnih prva voditeljev klubov, naj takoj prestopi, kar se zveza, da kakšne lepotice obiskuje javno ali zadržano katerikoli igralko ali pie

Prav tako je bil takšen predlog pa ni uspel: turška nogometna reprezentanca je bila tu na tleh. Kljub temu se je prišla odmoda. Seher Seniz, ki je bila ena od lepotic, ki so v turški nogometni zvezi delale podobne predloge.

Prav tako je bil takšen predlog pa ni uspel: turška nogometna reprezentanca je bila tu na tleh. Kljub temu se je prišla odmoda. Seher Seniz, ki je bila ena od lepotic, ki so v turški nogometni zvezi delale podobne predloge.

Prav tako je bil takšen predlog pa ni uspel: turška nogometna reprezentanca je bila tu na tleh. Kljub temu se je prišla odmoda. Seher Seniz, ki je bila ena od lepotic, ki so v turški nogometni zvezi delale podobne predloge.

PRIHODNJO NEDELJO BOROV DESETEROBOJ

Nastopili bodo tudi Borovi člani Cesar, Švab in Ruzzier

Borovi ekipi sestavljajo trije mnogobojci: Cesar Vojko, Švab Dušan in Ruzzier Fabij. Vojko Cesar je letošnji deželni prvak. Na lanskem državnem prvenstvu je zasedel 6. mesto s 6023 točkami, na začasnih lestvicah pa je peti v Italiji, njegov rekord pa je sedaj nad 6100 točk. Panoge, v katerih pridobi največ točk, so skok s palico, met kopja, 110 m z zaprekami in skok v daljino. V prejšnjih letih je dosegel že pomembne uspehe tudi v deseterboju. Pred dvema letoma je zasedel drugo mesto na državnem prvenstvu, letos pa je bil četrti. Njegov rekord znaša nad 4800 točk. Lahko bi prav na prihodnjem tekmovanju popravil svoj rekord in premagal »zid« 5000 točk. Njegove najboljše panoge so teki in skoki, peša pa v metih in v skoku s palico.

Fabij Ruzzier je edini naš mladinec, ki se ukvarja z mnogoboji. Do sedaj je tekmoval le na enem deseterboju. Lahko bi rekli da je na isti ravni v vseh panogah, v glavnem pa mu manjka le izkušnost. Od ostalih deželnih prvakov omenimo še državnega prvaka Rossetija, ki nastopa za videmski Ljbertas in Tržančana Tassinija. Tudi on ima rekord nad 6000 točk. Z. P.

KOŠARKA

V Sauriju se je zaključil 4. mednarodni košarkarski turnir. Zmagala je McGregoreva ekipa Gillette. Rezultati zadnjega dne so bili naslednji:

Gillette — Partenope	93:85
Českoslovaška — Pettazzoni	110:105 (55:52)

Gillette je z zmago nad Partenope osvojil tudi turnir. Tekma med McGregorevo ekipo in neapeljsko peterko Partenope je bila zelo uravnotežena. Šele v zadnjih minutah so Amerikanci strli močan odpor Italijanov in so tudi zmagali.

Drugo mesto na končni lestvici je zasedla českoslovaška državna reprezentanca. Amerikane Franklin je prejel posebno nagrado kot najboljši strelco turnirja z 89 točkami.

KONČNA LESTVICA:	
Gillette	6 točk
Českoslovaška	4 točke
Partenope	2 točki
Pettazzoni	0 točk

V Zadru trenira zahodnonemška košarkarska reprezentanca. V soboto bo domača ekipa Zadra odigrala prijateljsko srečanje z nemško reprezentanco. V vrstah Zadra bo nastopal tudi Čosič. Ob tej priložnosti bo za zadrsko ekipo igral tudi Beograjčan Kotarac.

ALPINIZEM

Štirje italijanski alpinisti so preplezali novo smer na Ortles v osrednjih Alpah. Pot, ki so jo v 4 urah preplezali, je dolga samo 150 m, vendar je 5. in 6. težavnostne stopnje. Za vzpon so alpinisti uporabili 10 klinov, polovico pa so jih morali pustiti v sten.

UNIVERZITETNI ŠPORT

Predsednik Mednarodne zveze za univerzitetni šport, Italijan Primo Nebiolo, je ob svojem povratku iz Moskve v Rim povedal, da sovske športne oblasti zelo podpirajo kandidature Moskve za prihodnjo univerziado, leta 1973. Naj bi bila nekakšna generalka za olimpijske igre leta 1980, ki bi jih Sovjeti tudi radi organizirali v Moskvi in bodo, kot kaže, predložili tudi uradno kandidaturo.

Švicarsko mestoce Murren je postalo pravo svetovno središče za tekmovalce v poltihi z baloni.

Švicarsko mestoce Murren je postalo pravo svetovno središče za tekmovalce v poltihi z baloni.

Švicarsko mestoce Murren je postalo pravo svetovno središče za tekmovalce v poltihi z baloni.

Švicarsko mestoce Murren je postalo pravo svetovno središče za tekmovalce v poltihi z baloni.

Švicarsko mestoce Murren je postalo pravo svetovno središče za tekmovalce v poltihi z baloni.

Švicarsko mestoce Murren je postalo pravo svetovno središče za tekmovalce v poltihi z baloni.

Švicarsko mestoce Murren je postalo pravo svetovno središče za tekmovalce v poltihi z baloni.

Švicarsko mestoce Murren je postalo pravo svetovno središče za tekmovalce v poltihi z baloni.

Švicarsko mestoce Murren je postalo pravo svetovno središče za tekmovalce v poltihi z baloni.

Švicarsko mestoce Murren je postalo pravo svetovno središče za tekmovalce v poltihi z baloni.

Švicarsko mestoce Murren je postalo pravo svetovno središče za tekmovalce v poltihi z baloni.

Švicarsko mestoce Murren je postalo pravo svetovno središče za tekmovalce v poltihi z baloni.

Švicarsko mestoce Murren je postalo pravo svetovno središče za tekmovalce v poltihi z baloni.

Švicarsko mestoce Murren je postalo pravo svetovno središče za tekmovalce v poltihi z baloni.

Švicarsko mestoce Murren je postalo pravo svetovno središče za tekmovalce v poltihi z baloni.

Švicarsko mestoce Murren je postalo pravo svetovno središče za tekmovalce v poltihi z baloni.

Švicarsko mestoce Murren je postalo pravo svetovno središče za tekmovalce v poltihi z baloni.

Švicarsko mestoce Murren je postalo pravo svetovno središče za tekmovalce v poltihi z baloni.

Švicarsko mestoce Murren je postalo pravo svetovno središče za tekmovalce v poltihi z baloni.

Švicarsko mestoce Murren je postalo pravo svetovno središče za tekmovalce v poltihi z baloni.

Švicarsko mestoce Murren je postalo pravo svetovno središče za tekmovalce v poltihi z baloni.

Švicarsko mestoce Murren je postalo pravo svetovno središče za tekmovalce v poltihi z baloni.

Švicarsko mestoce Murren je postalo pravo svetovno središče za tekmovalce v poltihi z baloni.

Švicarsko mestoce Murren je postalo pravo svetovno središče za tekmovalce v poltihi z baloni.

Švicarsko mestoce Murren je postalo pravo svetovno središče za tekmovalce v poltihi z baloni.

Švicarsko mestoce Murren je postalo pravo svetovno središče za tekmovalce v poltihi z baloni.

SPLOŠNA PLOVBA
piran-jugoslavija

Zupančičeva 24
66330 Piran, pp 1
Telefon (066) 73-881 (10 linij)
Telegram: Plovba Piran

Hotel LEV
Ljubljana

VOSNJAKOVA 1
TELEF. 310-555

Telegram LEVHOTEL
Telex 31350

KATEGORIJA «A»

Sodobno opremljene sobe
Apartmaji Restavracije
Restavracijske terase Dan-
cing kavarne Zabavni in
artistični programi
Razgledna terasa Terasa
za sončenje Bankete in
konferenčne tvornice
Citalnica Frizerski salon
Menjalnica Takar služba
Lasten parkirni prostor
Prizajališče za neilopu-
je Bokar za pse Hla-
dilnica za divjačina.

GOLF
Hotel

JUGOSLAVIJA

«A» KAT.
TEL. 77591 — 77504

OGLEJTE SI
POSTOJSKO JAMO

In VABIMO VAS v naš
novi hotel «JAMA»

GOSTIŠČE «ODDIH»

Plošča «oddiha» : Telečje in
prasičje krace : Domači
piscanci : Šoške postri in
vsa jedila po naročilu :
Domača brskava vina

NOVA GORICA
TELEFON 21.568
Ob torkih zaprto

CASINO

PORTOROŽ

PORTOROSE

ROULETTE
CHEMIN DE FER
BACCARÀ

V HOTELU «PALACE» PORTOROŽ

Odprto vse leto

HOTEL
RIVIERA PORTOROŽ

■ Moderne sobe,
moderna kuhinja,
«GIRI BAR»
z modernim programom
odpri vso noč

PARK HOTEL

NOVA GORICA — TEL. 21442

MODEREN HOTEL 93 SOB : 182 LEŽIŠC : MO-
DERNA RESTAVRACIJA : kavarne : nočni bar : go-
stilna pri Hrastru : gostilna Zvezda : Vam nudijo kva-
litetne gostinske storitve po nizkih cenah

RESTAVRACIJA LIPA

Sempeter pri Novi Gorici

ima vedno na razpolago izbrane jedi z domačimi
specialitetami pristen vrstni prst in salame
ter izbrana domača vinopisa in brskava vina

SPREJEMAJU SE NARUČILA ZA SKUPINSKA
SLAVNOSTNA KOSTILA

Našeje je bilo okrašeno s parolami na čast OF in par-
tizancov. Nad glavami pisane množice starcev, žena, otrok in
mladih se vzhajalo v vetru slovenske in rdeče zastave s
zvezdico in ključem. Nekaj hrupnih harmonik je vzbujalo
pompasto razpoloženje.

Ljudstvo in vojska sta praznovala propad nemške ofen-
zive in vrnitev divizije na njeno osvobodeno ozemlje.

V dvorani bivše kasarne, kjer se je trijo ljudi, je divi-
zijski komisar Metod nazdravljaval Osvobodilni fronti in raz-
lagal njen program. Govoril je o upornem duhu, ki spremi-
lja svet, o mladi državi in zmagoviti partizanski vojni in
bratstvu Sovjetske zveze in zahodnih zaveznikov.

Pozval je ljudi, da se združijo v poslednjih naporih z
vojasko, ki bo zadala Nemcem in izdajalcem zadnje, zma-
govite udarce, saj je konec vojne blizu in zmaga pred vrati.

Govor je končal s pozivom v boj za osvoboditev Sloven-
skega primorja in Trsta.

Tudi dekleti je prevzelo, ko se je dvorana tresla od plos-
kanih in bučanih glasov. Ploskali sta vsaki točki programa
posebej — deklaraciji, skeču, pesmi. Ljudstvo je vse spre-
malo z odprtim srcem, navdušenost, zadovoljno in razgredo.

Potem so pisali v veseljem hrupu, kakor da praznuje-
jo konec vojne, zmago življenja, ki ga je prinašala pomlad.

Obe sta imeli obilo plesalcev, tako da se je Blisk lah-
ko oddahnil in opazoval pisano množico. Njemu ni bilo
ples ne za pirovanje. Težko se je sprostil, najraje je
pospeval in razmišljal.

Je zamisljenosti ga je zdrnil rahel dotik. Pred njim je
stala Lavra. Z žarečimi očmi ga je povabila na ples.

Zavrtel se je z njo in izgubil v gneči.

«Kaj sem ti? Zanimive novice imam iz Idrice.»

«Za pa sem iskal tebe.»

«Zaupaj me v vsestranskosti.»

«Dobra si!» jo je pohvalil.

Kot mačka se je privila k njemu. Prav tedaj sta po-

plesala mimo Melite, ki ji to ni ušlo. V očeh ji je zago-
relo ljubečume.

«Zenska v vojni pomeni težavo,» je pomislil Blisk in sku-
šal držati Lavro v dostojni oddaljenosti. Videl je, da ga
tudi nekateri drugi pogledujejo postrani. Izrabila sta gnečo,
da mu je oddala poročilo in da ji je naročil, kdaj se bo
oglasil pri njej doma. Takrat ko so napadali Idrico, mu
je dostavila nekaj zelo važnih obvestil in prenesla naloge
organizaciji odpora v mestu. Njeno delo je bilo vsestran-
sko uspešno in Pemc je bil vesel, da je niso ustrelili, kot
so bili nameravali.

Blisk je zagledal moškega, ki si je s komolci utiral pot
naravnost proti njima. Spoznal je Fazana. Ta je pripeljal v
divizijsko orožarno dva mitraljeza v popravilo, pa je šel
pogledat še na divizijski miting.

Bilo je med odmorom, ko se je Blisk spet pridružil Ani
in Melti.

Fazan se je nedaleč ustavil in buljil vanje kot v prikazni.
Ana in njena dvojnica? Ali ga ne varajo oči? Obrnil si je
potno čelo in obilni grenke ustnice. Sraje si to pot še ni
ožel, ker je bilo še pre zgodaj in si ni upal zgrozovitosti. Tudi
«vseelo, vesele» ni tulil ne toliko z nogo ob tla kakor na
podih po skednjih.

«Gestapovka živa? V družbi tega prekletega Bliska, ki
jo je iskal!» Zaničljivo je ukrivil ustnice noter do oglede
brade in se prijel za jermen. «Uh, saj sem si mislil, da so
vsi skupaj lumpje! To diši po izdajstvu. Fejl! Najbolje bo, da
vsi čumpej pobrišem iz Cerkna, da ne doživim še kakšne
hajke.»

Tudi Ana ga je uzrla. Srečala sta se z očmi. Prezirljivo
jo je meril, da ji je kar sapo zaprl. Veselje, da se vrača
v četo jo bo mah minilo. Že ta jo tako pisano gleda,
kako jo bo šele Orlov!

Blisku ta očesni dvoboj ni ušel. Ostro se je zazrl v Fa-
zana. Gledal ga je, dokler Fazan ni umaknil pogleda, se za-
sukal in izgubil v množici.

«Na začetku se javljajo znanilci težav,» je pomislil.

noče imeti nobenega stika z osebo, ki jo proučuje, sta mu
Wolfo a osebnost in njegovo pripovedovanje vzbudila pozor-
nost. Zamikala so ga njegova smela in suverena stališča. Za-
pletla sta se v pogovor, v katerem sta hotela drug drugega
preizkusiti, ki bi bil v drugem odkrila kakšen skrit namen,
ki bi se dal porabiti. Pogovor je bil podoben otipavanju dvah
z ojem namazanih rokoborcev, ki se jima izmuzne vsak
prijem.

Medtem se je zmracilo. Sredi temačne gladine jezera so
vzniknili odsevi utripajočih ognjev, ki so bili čedalje večji.
Bilo je, ko da je vzplamtelo jezersko dno in se je ogenj
razbuntal po vodovju.

Von Graff je dvignil pogled. Na pobočju so se prižigali
v polarkoje novi ognji.

«Poglejte, gozd gor! Zažgali so ga!» je viknil von Graff.
«Ne bodite naivni. Kdo pa je tako nor, da bi zažgal stre-
ho nad glavami?»

«Banditi! Ampak to je preblizu, saj je prvi ogenj samo
dobro luč nad jezerom. Kaj pa je pravzaprav, saj ni sil-
šati nočnega streljanja?»

Wolff se je hudomušno režal in z užitek zbedel naivne-
ga kapetana:

«Preveč se zanimate za NSDAP, premalo pa za komuniste,
sicer bi vedeli, da bo jutri proletarski praznik, kateremu
na čast uporniki kurijo kresove. Zelo zanimiva silka. V tej
deželi sem od aprila 1942. Vsako leto na ta dan gore kresovi.
Prvo leto jih je bilo le malo, visoko v gorah, lani jih je
gorelo mnogo več in bliže, letos pa, kakor vidite, kurijo ognje
že tik nad jezerom. To je nesramnost. In pri vsem tem
se nadejajo, da jih bodo drugo leto kurili najbrž sredi Bleda.»

Von Graff ga je grdo pogledal:

«Ne ugaajmo mi neslane šale in ne razkrojevajmo duh.»

Wolff se je zdrlil sprlo ostrega odziva in izsiloval dejal:
«Si upate staviti, da bo nočjo zagorel kres celo tu stre-
lja od hotela?»

«Kaj potem dela vojska?»

(Nadaljevanje sledi)

